

عنوان مقاله:

انعکاس عشق در کشف الاسرار میبیدی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمیه جلالی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

علی غفاری - استادیار الهیات و معارف اسلامی - ادیان و عرفان تطبیقی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین و محوری ترین بنیان های عرفان اسلامی عشق است؛ چراکه بدون عشق عرفان معنای خود را به کلی از دست خواهد داد. از نظر عارفان و مفسران تفاسیر عرفانی چون میبیدی عشق موهبتی از جانب خداوند و دستاویز محکمی برای سالک طریق حق است که با مدد گرفتن از آن بهتر میتوان منازل عبودیت را پشت سر گذاشت. عشقی که مدنظر میبیدی است همان عشق معنوی و حقیقی است که عاشق را به درجه والای انسانیت می رساند. در واقع محبت و عشق الهی بهتر از هر عامل دیگری در جهت رفع رذایل و جذب فضایل به انسان یاری می رساند و می تواند انسان را در مسیر عبودیت به مراتب عالی کمال برساند و زنجیره ای دل بستگی و تعلق خاطر را از دست و پای انسان باز کند؛ تا آنجا که انسان تسلیم امر خداوند شده و جز به رضایت خاطر او نمی اندیشد و نهایتاً به جایی می رسد که متصف به صفات معشوق می شود. میبیدی عاشق حق را در اوج معرفت خویش مجذوب مقام احدیت دانسته است چراکه هر چه از او سر زند از عشق به حضرت حق حکایت دارد.

کلمات کلیدی:

میبیدی، کش فالاسرار، عشق، محنت، غیرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812961>

